

Schriftje vol tranen

Schriftje vol tranen

OORLOGSVERSLAG 1944

Maart 2023

Uitgever: Mijnbestseller

Foto's en gecompileerde filmpjes

www.oorlogsverhalen.com

Verslag en films van Jan-Theo Werners

© Elle Brenninkmeijer-Werners

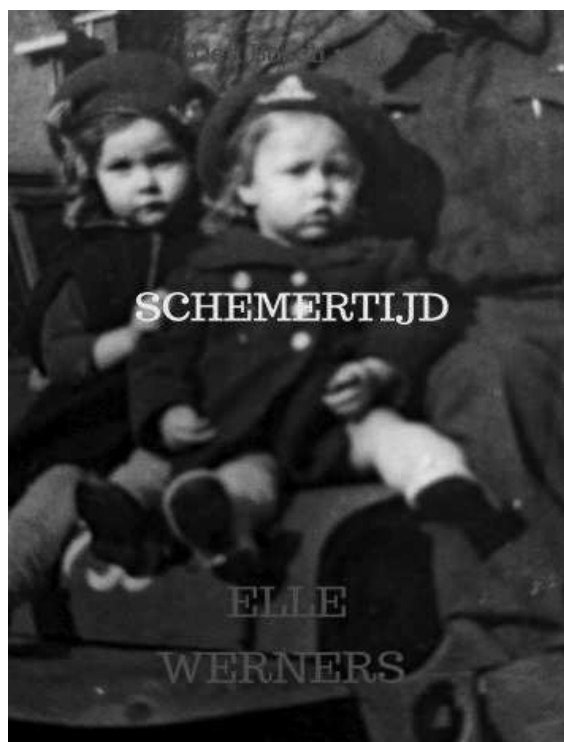
INLEIDING

Op foto's zie ik een klein blond meisje met een zorgelijk, bedrukt gezichtje. Geen lachebekje. Mijn anderhalf jaar oudere zusje Tonny en ik hadden echte soldatenpakjes, waar we beretrots op waren. Samen met een van onze Canadese bevrijders Jack poseerden we op een heuse jeep. Ook herinner ik me nog de bevrijdingsfeesten. De stad ontplofte van vreugde! Nu, na bijna tachtig jaar, dringt de roerige werkelijkheid van destijds zich aan mij op. Ik herinnerde mij (van horen zeggen) dat mijn vader af en toe iets opschreef. Na enig zoeken en navragen kwamen dankzij mijn jongste zus de schriftjes van mijn vader mij kortgeleden voor het eerst onder ogen. Eerst de kopietjes, die mijn oudste zus me stuurde. Ik was vooral nieuwsgierig. Ze schreef: 'Papa heeft op twee notatieblokjes geschreven, en heeft dat later (tot en met blz. 20) netjes in een schriftje overgeschreven. Een gedeelte zat nog met een nietje vast, andere velletjes zijn los.

Het was een haast onmogelijke taak: met potlood geschreven op deels gelinieerd, deels ruitjespapier. Veel teksten waren weer doorgestreep, maar daar heb ik me niets van aangetrokken. Enkele losse blaadjes maakten het nog lastiger om de volgorde te bepalen; en bijna nergens gedateerd! Kort geleden kwam ik toevallig het boekje tegen van Jos Verstraeten. Geschreven en uitgegeven: 's-Hertogenbosch, December 1944. STORM OVER DEN BOSCH. Dagboek over de Eindstrijd van de Bevrijding van 's-Hertogenbosch. Eigen beheer, 1944. (eerste druk), 31 blz. Hij woonde aan de Citadellaan en hield een dagboek bijna exact in dezelfde periode. Maar ik ontdekte al lezende dat hij bijna om de hoek woonde, en misschien zelfs in onze schuilkamer heeft geschild! Het verhaal loopt bijna volledig synchroon met van mijn vader. Alleen vanuit een heel andere invalshoek en met heel andere bewoordingen. En...het is heel secuur gedateerd.

Hij begint met: 'Een striemende najaarsregen jaagt over het oude marktplein van Brabants hoofdstad dat op deze Zaterdagmorgen een troosteloos beeld biedt. Het begint op Zaterdag 9 september 1944, en eindigt op Vrijdag 27 oktober 1944. Hij eindigt met: 'Want het leven gaat verder.....' Daarna kon ik me er niet meer van losmaken. Het bleef maar spoken door mijn hoofd. Alsof iemand een grammofoonplaat draait, die alsmaar blijft hangen. Of op een temerig toontje en kinderversje zingt. Ik heb de spelling gemoderniseerd om het leesbaar te maken. Spelfouten of schrijffouten heb ik gecorrigeerd en de interpunctie omwille van de leesbaarheid soms aangepast. Verder heb ik de tekst zoveel mogelijk intact gelaten. Daarna ben ik op zoek gegaan naar achtergrondinformatie. Het had veel meer inhoud dan ik aanvankelijk voor mogelijk hield. Ik kreeg steeds meer medelijden en diep respect voor mijn ouders en hun generatie. Ze hadden lef. Ze volgden hun hart en bleven hopen op een betere toekomst. Ze namen het leven zoals dat kwam.